

"EDINOST"
izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **torkih, četrtek in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesec . . . 3.— " " " 4.50 za pol leta . . . 6.— " " " 9.— za vse leto . . . 12.— " " " 18.—
Naročnino je plačevati naprej na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.
Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Oglasi se račune po tarifu v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javno zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu: ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema **upravnništvo** ulica Molino piccolo št. 3, II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprte reklame cije so proste poštnine.

"V edinosti je moč".

Josip Juraj Strossmayer.

V tej tužni dobi našega domačega, medsebojnega prepira, v tej dobi odnošajev med narodom slovenskim, kakoršnih so si želeli in se jih morajo veseliti le nasprotniki slovanstva, v tej dobi slepega hlapčevanja tujim željam in neslovenskim ciljem: v tej dobi nas pretresa dvojno čustvo in v duši nam nastaja nekako nesoglasje, disharmonija v čustvovanju, kadar-koli nam stopa pred oči razmerje med narodom hrvatskim in njega velikim sinom — Josipom Jurjem Strossmayerjem.

V imenu slovanstva sploh in v imenu pobraštstva hrvatsko-slovenskega še posebe, se radujemo na tem razmerju in občudovaje gledamo na duhovnika, moža in Slovana, ki blizo jedno stoletje liki hrast-orjak kljubuje viharjem, kakor skala nepremičen v ljubezni in zvestobi do svojega naroda in njega idejalov. Velika je moč Strossmayerjevih nasprotnikov, toda še večja je njega ljubezen do naroda hrvatskega. Njemu, ki je bil svojedobno če že ne rešitelj države in dinastije, gotovo pa trdna zaslomba v najkritičnejših časih, ko je sovražno valovje butalo ob podlago tej državi toli silno, da se je revolucija čutila že prav blizo svojemu cilju — njemu je moralo krvaveti srce, ko so sikale vanj strupene pene umazanega sumničenja in denunciacije, ko so se drzni jeziki peklensko zlobnostjo dotikali čustva, ki je neti in hrani v svojem srcu ta veliki škof in veliki Slovan in veliki Avstrijec: čuta dinastiške zvestobe in lojalnosti. Ali Josip Juraj Strossmayer ni omahoval niti jeden sam trenotek niti pod neznosno težo umazane in brezvestne denunciacije: ostal je veliki sin svojega naroda, ostal je isti Strossmayer, kakoršen je bil poprej: državljani jasnega čela in dobre vesti — in idejalno navdušeni dobronik svojemu rodu. V dejstvu ravno, da se Josip Juraj Strossmayer ni umaknil pred denunciacijo, ki se je nečuvno drznostjo hotela siliti celó pred jasni prestol, se zrcali vsa veličina velike duše njegove.

Josip Juraj Strossmayer stoji slej ko prej na braniku za avstrijsko slovanstvo in svojo domovinsko stvar, a srca avstrijskih Slovanov in

vseh poštenih ljudi so ogorčeno odklonila umazano denunciacijo, dobro vedoča, da je ista naperjena proti možu plemenite duše in plemenitega srca. Slej ko prej ljubi Strossmayer z vso svojo dušo premiljeni svoj narod hrvatski, slej ko prej obožuje narod hrvatski v Strossmayerju svojega očeta, svojega dobronika in ustvaritelja hrvatske kulture; slej ko prej se zaveda narod hrvatski, da je ves njega kulturni razvoj in preporod nerazdružno spojen z rodoljubnim srcem in brezprimerno darežljivo roko biskupa Josipa Jurja. Razmerje med škofom Strossmayerjem je slično razmerju med skrbnim očetom in hvaležnimi otroci; tega razmerja ne more kaliti niti neutajljivo dejstvo, da se jeden del naroda ne strinja z nazori škofa v vsakdanji politiki.

In mi se veselimo iskreno na tem razmerju; zajedno pa nam postaja nekako milo pri srcu, ko se zajedno spominjamo naših slovenskih odnošajev. Uzaljeni se povprašujemo: Zakaj ni tako tudi pri nas? Tako prispodabljanje vzbuja v naši duši že poprej omenjeno disharmonijo v čustvih.

Nehoté nam pri tem prihaja na misel tudi tisto vprašanje, ki je provzročilo med nami Slovenci mnogo prepira v najnoveji dobi: vprašanje, da-li naj obvelja načelo, da smo obvezani, pripoznati više cerkvene dostojanstvenike tudi svojimi političnimi voditelji? Mi smo se takoj oglašili, odkrito in brez ovinkov, proti uveljavljanju tega načela. To pa ne iz upornosti proti viši cerkveni oblasti, ampak na podlagi dejstev, dogodkov in in skušenj, ki nas uče, da mnogokateri cerkveni dostojanstvenik kraj vse svoje gorečnosti in vestnosti v izvrševanju svojega svetega duhovskega poklica goji vendar take nazore o politiki in narodnosti in jih tudi kaže v praktičnem življenju, da se jim mi primorski Slovani nikakor ne moremo pokoriti, ako se nočemo odpovedati svoji bodočnosti. Uverjeni smo tudi, da imamo v tem pogledu na svoji strani veliko večino hrvatske in slovenske duhovščine na Primorskem. Poleg primorskih vzgledov, ki nas svare pred uveljavljanjem načela, da je višim duhovnim pastirjem pripoznati tudi političsko vodstvo naroda, navedli bi lahko še mnogo drugih iz vsakdanjega

življenja. Znano je n. pr. — veleč. gospod kano-nik Klun gotovo pritrdi temu — da so bili časi na Kranjskem, ko je ogromni del duhovščine stal v opoziciji proti tedanjemu škofu; to pa seveda ne v cerkvenih stvareh, ampak se svojimi političnimi in narodnimi nazori. — Kdo ne ve, koliko je nasprotstvo med konservativci stare „Vaterlandove“ barve in pa novim krščansko socialnim gibanjem? In vendar je duhovnikov v tem in onem taboru?!

Kardinal Schönborn je toli nasproten krščansko-socialni stranki, da se je celó potrdil v Rim z namenom, da zaustavi to gibanje. Škof Rössler pa na pr. očitno kaže svoje simpatije za krščanske socialiste.

Kojega naj ljudstvo pripozna svojim političnim voditeljem? Kajti obeh ne more, ker človek ne more imeti hkratu dvojnega političnega mišljenja. Tako bi lahko nadaljevali z vzgledi, ki govore proti načelnemu voditeljstvu škofov v političnih in narodnih stvareh.

Ali kakor odločno odklanjamo to načelo, tako odločno odklanjamo tudi nasprotno načelo, zahtevajoče, da viši cerkveni pastir ne bodi nikdar političski vodja naroda!

Slovani bi grešili močno, ako bi hoteli uveljaviti to poslednje načelo. Zlasti mi Slovenci ne smemo pozabiti neveljavih zaslug, ki si jih je pridobila duhovščina tudi za političski razvoj naroda.

A najjasnejši dokaz o krivici takega načela je svetla zvezda v cerkveni hierarhiji sedanje dobe: Josip Juraj Strossmayer. Strossmayerjev nam podelite milostna nebesa, Strossmayerjevim srcem, Strossmayerjevim pogumom, Strossmayerjevim idejalizmom in Strossmayerjevo neizmerno ljubeznijo do svojega roda!

Takih mož vodstvu se bomo pokorili radi in brez prigovora.

Duša nam koperni v hvaležnosti do tega moža, ki nam vsikdar in v vseh položajih sveti se svojim jasnim vzgledom. Mnogo se dandanes rabi in zlorabi geslo: Vse za vero in domovino. Ali kdor hoče res spoznati vso vsebino tega gesla, vzgleduj se na delu Strossmayerja!

Bog sam je blagoslovil to delo. Kako dru-

PODLISTEK.

Korčev Francé.

Spisal Srečko.

Izmed treh Korčevih sinov je prvorojenec Francé največi (da-si so vsi majhni), najbolj debeloglavi in — če je dovoljeno povedati — najbolj neumen. No saj to ni njegova zasluga in on ima sebe za najpopolnejšega človeka. Pri vsaki stvari mora biti njegov nos prvi. Hodi po konci in postavlja se, da ga niti strela ne bi mogla podreti. Prazni žitni klas mu je pravi uzor.

Vojak je bil. Od takrat pa se je pričelo še-le njega pravo življenje. Po neprevidnosti gospoda stotnika postal je „fajtar“; to pa so bile za njega nebesa. Takoj ob bližnjih praznikih prosil je dopusta. Dobil ga je in tudi vestno porabil. Za novce, izvaobljene po zvijači, češ, da je bodalo prelomil, kupil si je rokavice in toliko zvezd, da se je na potu proti domu povzdignil v stan četovodje, ne da bi ga bil kdo predlagal v to ali s kom posvetoval. Doma pa se je postavljaj in držal navpično, da so se bali prijatelji za njegov hrbet. Srečen je bil tisti,

katerega je ogovoril četovodja Francé; redek pa je bil tisti, kateremu je celo roko podal. Dopust je porabil do konca, da, celó predolgo je bil doma. V prvem pismu potem je pisal materi, da ne sme trideset dni iz vojašnice in previdno tolmačil, da je tako iz ozirov na njegovo zdravje.

Slednjič je tudi njemu potekla doba vojaštva: deloma v ječi, deloma v „špangah“! Veselo je ostavil cesarsko službo. Ljudje so ga izpraševali, zakaj ni služil dalje, ko je bil že četovodja, a on se je izgovarjal, da je zrak pri vojakih slab. Prišel je domov in se vestno poprijel dela. Vedel je, da le očetu se je treba prikupiti, ako hoče biti prestolonaslednik na Korčevem zemljišču, na katerem je bilo slabo leto, da ga je bilo malo. Toda pošteni Francé ni mogel dolgo prikrivati slabih nagonov v svoji notranjosti in le prezgodaj je pokazal, za kake stvari ima talent. Oče pa ni bil vesel Francetovih talentov. Prišel je popivati in delal tovaršijo vsakomur, da se je le pilo. Oče je sicer odpovedal sinu vsako denarno pomoč, ko je sprevidel, kako kupčijo vodi Francé. Toda malo ga je brzdalo s tem.

Izreden talent je imel Francé v gozdnarskih stvareh. Ako so kje rastle smreke v gneči, spoznal je takoj strokovnjaškim očesom, da to ne gré in potrebil je takoj vso, po njegovem menenju, nepotrebno stvar iz gozda. Pazil pa je vedno, da mu oče ni prišel na sled.

V shrambi za žito je tudi iz dna jemal po nekoliko pšenice, v skrbi, da ne bi plesnela.

Iz skrinje za platno je primanjkovalo materi včasih kar cele kose blaga, kar je vedel Francé vse tako lepo med svet zanesti iz strahu, da ne bi trobnelo. S tem je koristil prvič ljudem, katerim je šla kupčija lepo dalje, drugič sebi, ker s tem si je uravnaval svoje finance.

Vselej in povsodi imel je svoj nepotrební nos, ter gledal na to, da se je hiša vsako leto povzdignila za stotak, namreč proti tlom.

Ko je Francé dopolnil štiriindvajseto leto, umrl mu je oče nagloma. Posestvo je prepustil materi z željo, da naj je da ona najpridnišemu; Francetu pa je izgovoril tri sto gold. dote.

(Dalje prih.)

gače bi mogel ta veliki mož slaviti svojo 81 letnico, zdrav, čil in, rekli bi, mladeniški na duhu.

Vzglejmo se na Strossmayerju, od Njega treba, da se učimo, kako moramo živeti Bogu in narodu.

Minolega torka je Josip Juraj Strossmayer slavil 81letnico svojega rojstva. Blagor Njemu, ki se more opravičenim ponosom ozirati na svoje življenje polno bojev in truda, a tudi polno uspehov in slave!

Ceste v Istri.

Iz vesti v zadnjem izdanju našega lista o deželni zboru istrskem so že izvedeli naši čitatelji, da je italijanska večina istega deželnega zbora prešla na dnevni red preko predloga dra. Laginje in tovarišev radi popolnjenja cestne mreže v Istri. Vendar pa je potrebno, da naša javnost dozna o tem predlogu, ker stvar gotovo zopet pride na dnevni red prej ali slej. Mimo tega je dobilo toliko naše ljudstvo kolikor italijansko nov eklatanten dokaz, kdo hoče zares dobro tej pokrajini: ali slovenska manjšina, ki paznim očesom in čutečim srcem zasleduje nujne potrebe širom vse zanemarjene pokrajine in ki hoče potem pripomočjo primernih predlogov povzdigniti gospodarsko stanje v deželi; ali pa ona italijanska večina, ki brezsrčno zametuje vse take predloge v strahu, da ne bi prišlo na dnevni red gospodarsko vprašanje in po razpravah o faktuističnih gospodarskih odnosih tudi spoznanje, kako so ona in ista italijanska gospoda gospodarili v deželi. Ako hočemo torej prav razumeti sedanje besenjenje italijanske gospode proti našim poslancem, tedaj si moramo zapomniti, da vsa ta srditost nikakor ne izvira le iz narodnega šovinizma, ampak poleg tega tudi iz zavesti o storjenih grešnih zamudah v gospodarskem pogledu ter iz strahu pred vsakim korakom, ki bi utegnil ljudstvu odpreti oči. Začetkom omenjeni predlog se glasi:

Predlog

poslanca dra. M. Laginje in drugov glede najpotrebnejših cest s formalnim predlogom, da se precej razpravlja o istem z vsemi prikrajšanji v smislu §. 37 pravilnika.

(Seja dež. zbora istrskega dne 24. jan. 1896.)

Ker se v mnogih oddelkih Istre še vedno čuti silna potreba dobrih cest in potij; ker se od strani dežele v tem pogledu žalibog tako malo stori, da se niti vsako leto ne porabi mali redni znesek proračuna v visokosti 10.000 gld., predlagajo podpisani, da visoki zbor sklene:

Pozivlja se deželni odbor, da brez odlašanja ukrene potrebno, da se z izdatnimi podporami iz deželnega zaklada in z državno pomočjo, katera brez dvoma ne bi izostala, izvrše čim prej sledeče najpotrebnejše gradnje cest:

1. Cesta, katera bi preko raške doline zvezala Labin z Barbanom in podaljšana na Marčano z mestom Puljem, kot največim konsumnim središčem.

2. Cesta ali vsaj položna, zadosti široka vozna pot od Kavrana proti Arturi, brez katere mora Kavran gotovo propasti.

3. Cesta, katera bi zvezala Lanišče in druge kraje bužetskega Krasa z Ročem.

4. Cesta Črnica - Sv. Duh za krajšo zvezo državne ceste Buzet-Koper z okrajno cesto Buzet-Vodice-Obrov.

5. Cesta od Saleža preko Bračane do državne ceste Buzet-Koper.

6. Dovoženje ceste Buzet-Draguč-Cerovlje in Buzet-Roč-Dolenjavo-Borut-Cerovlje.

7. Cesta Podgorje - Črnotič - Kostelc - Sacerb-Dolina; izravnanje in deloma preloženje ceste Rakitović-Zazid-Podpeč-Loka-Črnikal.

8. Cesta Gradinje - Truške - Sv. Anton pri Koprju.

8. Cesta Sv. Anton-Dekani-Sarmin.

10. Cesta Škofje-Hribi-Milje.

11. Cesta Jelovice-Podgorje, za katero je bil dež. odboru predložen načrt še leta 1886.

12. Cesta, katera bi se iz Kozjan zvezala z okrajno cesto, vodečo od Sv. Petra in Trnovega (na Kranjskem) po dolini vode Reke proti Trstu.

13. Poprava ceste iz Pregarij na Harije zaradi zveze Brkinov z železniško postajo Tinovo-Bistrica.

14. Poprava in deloma preloženje ceste Studena Gora-Pavlica-Starad-Sv. Pavel-Mune-Žejane, izdelanje ceste Žejane-Zlamente-Bergud ali Zdemer, kakor tudi ceste Male Mune-Vodice.

15. Olahkočenje zveze Kočanov (okolica Podgraj in Zabič) s sedežem sodnega okraja Podgrajskega s tem, da se sezida most preko vode Reke.

16. Zvezanje Kočanov s cesto Reka-Trst proti Rupi.

17. Zavzeti se za to, da vlada prevzame na svoj račun upravo ceste Podgrad-Trnovo in da se zravnajo klanci na istej.

18. Cesta, katera bi zvezala progo Pazin-Kršan-Reka in Pazin-Učka-Reka preko Golgorice.

19. Cesta Pazin-Grdoselo-Sv. Stipan in nekje nad Grdoselom preko Kaščerge na Zamask in Motovun.

20. Cesta od mesta Krka preko Dobrinja na Šilo, kjer bi potem mogel pristajati parobrod proge Reka-Senj.

21. Premični most (splay) na „Vožu“ za zvezo otoka Krka s kopnim banovine Hrvatske, o čemer se je delovalo že okoli 1850. leta.

22. Cesta v smeri Belej-Cres-Predošćica-Beli, s katero bi se vsaj deloma odpomoglo prometnim neugodnostim otoka Čresa.

23. Cesta, katera bi od Pake preko Klane zvezala obširne gozdove na tromeji Kranjske, banovine Hrvatske in Istre z morjem in katera bi, podaljšana od Klane preko Studene do Rečine, omogočila porabo one vode v svrhe male industrije.

V zvezi s tem, naj deželni odbor c. k. vladi prikaže potrebo, da zopet vzame v državno upravo oni kos stare državne ceste Reka-Lipa-Trst, ki leži med Pehlinom in Rupo ali naj daje dotičnemu cestnemu odboru primerno stalno letno podporo za visoke troške vzdrževanja one ceste s pogojem, da se bode uporabljal ta letni prinos na odplačanje posojila, katero bi se vrhu doneska od strani dežele in države moralo vzeti za izgrajenje ceste Paka-Klana in Klana-Studena-Rečina.

24. Cesta Poreč-Dračevac-Sv. Angel, za katero se proti vsaki pravici pobira že več let posebna doklada.

Poreč, 23. januarja 1896.

Dr. Laginja, Slavoj Jenko, Kompare, Kozulič, Mandić, Spinčić, dr. Stanger, dr. Diako Trinajstić, dr. Mate Trinajstić.

Kako odgovarja vlada na interpelacije naših poslancev. O tem nas poučuje nastopna interpelacija, ki so jo stavili naši poslanci dne 23. januarja 1896. v dež. zboru istrskem:

Visoka c. k. vlada!

V seji dne 14. septembra 1892. deželnega zbora te pokrajine predložil je poslanec Matko Mandić interpelacijo, s katero je vprašal, da-li hoče c. k. vlada odgovoriti na vprašanja, stavljenja jej tu od poslancev manjšine.

V oni interpelaciji navedene so bile nekoje interpelacije, na koje ni bilo odgovora, a pozneje je bilo predloženih še drugih, na koje ni nikoli odgovorila visoka c. k. vlada. Za svoje ravnanje v tem obziru želé podpisani vedeti, da-li smejo pričakovati odgovora na ona vprašanja ali ne. Zato si usojajo vprašati visoko c. k. vlado:

Ali nameruje c. k. vlada odgovoriti ali ne na vprašanja, stavljenja jej v prejšnji deželnozborski perijodi?

Slede podpisi.

Sodne razmere na Primorskem.

Interpelacija

poslancev Alfreda grofa Coroninija, Blazija Grče in drugov na Njega Prezvzišenost c. k. justičnega ministra radi nepravilnosti pri sodiščih na Primorskem.

Dne 9. tega meseca interpelovali so podpisani Njega Prezvzišenost justičnega ministra radi nepravilnih odnosov pri sodiščih na Goriškem ter se dotaknili v njej tudi sodnega sodbja.

Vsled interpelacije došlo je od več strani pritožb in novih podatkov, katere grajane nedostatke nekoliko bolj pojasnjujejo.

Iz teh podatkov, kakor tudi iz imenikov konkretnega stanja za c. k. višje sodišče v Trstu sledi, da ima justična uprava na Primorskem na razpolaganje dovolj že nameščenih svetovalcev, sodnikov, pristavov in izprašanih prislužnikov slovanske narodnosti, in takih, ki so si z lastnim trudom prisvojili znanje slovensčine, da bi uvedla v dejansko rabo slovenski deželni kot sodni jezik.

Iz istih podatkov pa žal tudi sledi, da zastopniki justične uprave na Primorskem, predsednik c. k. višjega sodišča v Trstu, predsednika c. k. deželnega in okrožnega sodišča v Trstu in Gorici in c. k. državna pravdnika ondudaj, delajo kolikor mogoče naravnost ali prikrito na to, da se izključuje raba slovenskega kot sodnega jezika od zapisavanja in pripuščala le v rešilih.

Iz dejanskih že opisanih razmer pri obeh sodiščih pa se kaže, da justična uprava na Primorskem hoté ne daje dejanske prilike sodnemu naraščanju, da se vadi v rabi slovenskega kot sodnega jezika.

Dasi je v mestu in okolici Tržaški po specialnem repertoriju c. k. statistične komisije za 1890. leto 27.725 Slovencev, v okraju in mestu Goriškem pa celo 38.557 Slovencev proti le 16.959 Furlanov in Italijanov, tedaj prebivalstva in strank dovolj in toliko, da bi obe sodišči po zakonu morali rabiti slovensčino pri zapisavanju v civilnih in kazenskih zadevah;

dasi je pri obeh sodiščih izbornih uradniških mečij, ki so si priborile znanje slovenske pravne terminologije in bi dejanski rabile slovenski sodni jezik, ako bi smele, ter izvajale ravnopravnost dalje pouk in priliko učenja sodnemu naraščanju,

upa se uradovati v obeh deželnih jezikih le posamezni uradnik. Ker se ne sme, gledé na to skoro neverjetno postopanje višjih sodnih oblastev v Trstu in Gorici, pričakovati od nižjih uradnikov, da bi se ustavljali prigovarjanju predstojnikov gledé nerabe slovensčine ali ne vpoštevali tudi prikrite želje istih, ker radi tega ni pripisovati nikake krivde sodnim pomočnim uradnikom, ako se ogibljejo slovenskega deželnega jezika, kedar ga znajo, in se ga ne uče, kedar ga ne znajo, marveč edino le zastopnikom justične uprave,

usojajo si podpisani vprašati:

1. Ali je Njega Prezvzišenosti znano, da predsedništvo c. k. višjega sodišča v Trstu, c. k. deželnega sodišča ondi, c. k. okrožnega sodišča v Gorici in c. k. državno pravdnništvo zavirajo očitno ali po ovinkih rabo slovenskega jezika pri zapisovanju v civilnih in kazenskih zadevah ter povspešujejo rabo laščine v mestih, nemščine in laščine po deželi?

2. Ali je Njega Prezvzišenost voljan, izdati stroge ukaze, da se nimajo predstojniki sodišč in državnega pravdnništva držati zastarelih dosedanjih običajev, marveč obnašati po duhu novih, veljavnih zakonov in po dejanski potrebi prebivalstva?

3. Ali je Njega Prezvzišenost voljan skrbeti za to, da se sodnemu sodbju sploh in mlajšemu naraščanju posebej nudi priliko, učiti se v dejanski rabi slovensčine pri kazenskih sodiščih v Trstu in Gorici in pri c. k. okrajnih za mesto odrejenih sodiščih ondi?

V Gorici, dne 28. januarja 1896.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 5. februarja, 1896.

Deželni zbori. V deželni zboru goriškem je odgovoril vladni zastopnik na interpelacijo posl. Berbuča radi nejednakosti pri tarifih o čistem donesku zemljišč po vipavski dolini. Posl. Rojic je predlagal nujno, naj se obrtni nadaljevalni šoli se slovenskim učnim jezikom dovoli podpora. Proti so govorili italijanski posl. Payer, Verzeznassi in Venutti. Pred glasovanjem so pa italijanski poslanci zbežali iz dvorane, ker so bili v manjšini, zbok česar se je morala zaključiti seja radi nesklepčnosti. — Taki so torej ti ljubi Italijani, kojih „zmernost“ je gotove vrste časopisje raznašalo med svet v opravičenje poznanih grdih mahinacij in spletek povodom zadnjih deželnozborskih volitev na Goriškem. Oni so bili krotke in spravljive ovčice, Slovenci pa sami puntarji. No, sedaj, ko so bili slučajno v manjšini v par

sejah, so se nam pokazali v svoji pravi podobi. Sedaj beže brez vzroka iz dvorane, da le ne bi dobili Slovenci mrvico pravice. Posl. Rojic gotovo ni storil ni najmanj krivice Italijanom s tem, da je prosil male podpore za slovensko obrtno šolo; reči smemo torej, da Italijani niso zbežali iz dvorane, ker se jim je dogodila kaka krivica, ampak le zato, ker ne privoščijo drugemu pravice. Za italijansko manjšino naj bi trosila dežela tisoče in bodisi tudi milijone, Slovencem pa ne privoščijo niti bagatele par 100 gld. v podporo prepotrebni šoli, koja vzdržujejo Slovenci svojimi lastnimi žulji. Da, taki so Italijani. V Poreču pođe Slovane iz zbornice, da jim tako lože delajo krivico; v Gorici pa sami beže iz zbornice v isti namen: da zopet delajo drugim krivico. Mi menimo, da se je v očigled takemu vnebovpijočemu postopanju moralo že precej skriti število onih optimistov po Brdih in po Krasu, ki so se bili dali zazibati v sladke sanje o spravljivosti Payerja in družbe. Danes dotičniki menda sprevidijo sami, da bi nam bilo gorje, ako bi bili oni popopolnoma vspeli se svojimi prizadevanji. Ali moramo res Slovenci poplačati vsako šolo — se svojo lastno škodo?! Da se to ni zgodilo tudi to pot, zahvaliti je može, ki imajo sedaj politiško vodstvo med Goriškimi Slovenci.

V deželnem zboru k r a n j s k e m bilo je dne 4. t. m. na dnevnem redu raznih prošelj, ki pa nimajo za nas posebne važnosti. Precej razsežno razpravo je provzročilo poročilo o delovanju deželnega odbora (deželna kultura). Nekateri poslanci so tožili, da ima deželni odbor premalo tehniških sil na razpolago in se vsled tega le počasi izvršujejo vodna dela. Poslanec H r i b a r je opominjal dež. odbor, naj poskrbi, da se prično dogovori gledé akcije za preskrbljevanje kraških krajev z vodo. Potem so drugi poslanci izražali želje glede vodovodov po različnih krajih.

Pravične zahteve štajerskih Slovencev. „Südsteierische Post“ priobčila je zanimiv članek, v katerem dokazuje puhlost praznih fraz o „slovenizaciji“ Celja in o trditvi, da ima Celje prastaro nemško prebivalstvo. — Po svojem številu imajo štajerski Slovenci pravico na 4 slovenske srednje šole, zato se osnova celjskega dvojezičnega gimnazija ne more smatrati posebnim vspehom. V bližnji bodočnosti morajo Slovenci zahtevati jedno slovensko nižjo realko, ali slovensko paralelko na realki v Mariboru. Nadalje je potrebno preustrojiti deželni odbor, v katerem pripadata Slovencem dva sedeža.

Na Bolgarskem se pripravljajo važne stvari, ki utegnejo imeti za seboj velikih posledic. Znano je, da je veljalo od prvega začetka prekrščenje sina sedanjemu vladarju Bolgarske, B o r i s a, kot conditio sine qua non za sporazumljenje med Bolgarsko in Rusijo. Po smrti nasilnega Stambulova je elementarno silo prodrlo do tedaj tlačeno javno menenje naroda, ki se je koncentrovalo v želji po spravi z užaljenim osvoboditeljem. Od tistega trenutka je princ Ferdinand res jel misliti na približanje Rusiji. Na jedni strani guala ga je k temu želja po pripoznanju pravovelnim knezom bolgarskim — na kar pa ni bilo misliti brez privojenja Rusije —, na drugi strani mu je jela imponovati volja naroda. Kmalu je bil torej zastavil svojo besedo, da prekrsti princa Borisa v pravoslavje. Ali stvar se je zamotavala vedno bolj. Narod in njega zastopstvo sta silila, strogo katoliška rodbina Koburžanova pa se je upirala. Slednjič se je odločil za skrajni korak: podal se je osebno v Rim izprosit si dovoljenja papeževega za prekrščenje princa Borisa v pravoslavje. In ko se je izvedelo, da princ Ferdinand v Rimu ni dosegel svojega namena, ampak so njegovo nakano najostreje obojali v vaticanu, navstala je po vsej Evropi lahko umljiva, napeta znatiželjnost, kako jo ukrene Ferdinand. Ako dovoli v prekrščenje vzlic določni prepovedi papeževi, bati se mu je izobčenja iz katoliške cerkve, v drugem slučaju mu pa pride prestol v nevarnost. Huda eventualnost jedna in druga. V takih škripeh je bil princ Ferdinand, ko se je te dni povrnil v Sredec in radovedno smo pričakovali poročila o njega končnem sklepu. Včeraj je došlo to poročilo: prekrščenje je določeno na 14. t. m. Skrb za prestol je torej zmagala nad katolikom. Posebnim manifestom je princ Ferdinand naznanil narodu bolgarskemu, da hoče držati dano besedo. Princ

naglašja, da je storil svojo dolžnost nasproti onim, od kojih je bilo zavisno, da bi se prijateljskim potom odpravili zadržki, ki so bili na potu rešenju tega, za vso deželo življenskega vprašanja; obžaluje pa, da ravno tam, kjer je najbolj pričakoval, ni našel pravega razumevanja za to, kar treba Bolgarski. (Kakor se vidi, princ Ferdinand precej ostro govori proti Vatikanu. Op. urad.) Odločil se je torej, da sam reši to vprašanje. Naznanja torej ljubemu narodu, da se bode prekrščenje vršilo dne 2. (po naše 14.) februarja. Kralj vseh kraljev — tako zaključuje manifest — naj blagoslovi ta moj korak in naj čuva na veke mojo domovino in mojo hišo!

Italija v Afriki. V tem, ko nekateri listi v Italiji odločno zanikujejo, da bi italijanska vlada nameravala „s e d a j z e“ zasesti deželo Harar (ker se mora braniti svoje kože), in da tega ne stori sploh nikdar, zatrjujejo drugi listi z vso odločnostjo, da prej ali slej Italija razširi svoje „pokroviteljstvo“ (Bog se usmili!) tudi nad Harar. Tako se prepirajo zaradi Hararja, v tem ko se je Menelik s svojo vojsko utaboril baje v kraju Mai Faras, blizu Adu, torej v srcu Eritreje! Razni vojaški strokovnjaki sodijo, da se je Menelik namenil v Aksum, ki je tudi jako važna postojanka takozvane „Eritreje“ (che fū) in da se hoče dati tam slovesno kronati za „negusa negesti“, t. j. cesarja in kralja vseh kraljev Etiopije. To domnevanje ima marsikaj na sebi, kar se utegne uresničiti; slovesno kronanje Menelika v Aksumu, v središču „Eritreje“ bila bi pljuska Italijanski kolonijalni politiki, kakoršne ni še dobila Italija, porazom že privajena. Bližnja bodočnost nas pouči, da-li je to domnevanje utemeljeno.

Listi vseh barv se veselje, da je Menelik izpustil ulete italijanske častnike, a niti jednemu listu ne prihaja na um, da bi naglasil, ali vsaj priznal veliko dušnost Menelikovo. Ne; Italijani mislijo, da je menelik moral to storiti iz „prostega nagiba“!

Službenih poročil o dogodkih izza poslednjih dni še ni nikakoršnih; nekemu tržaškemu listu brzojavljajo iz Milana, da je Menelik že zasedel Adu in Aksum. Iz Massave poročajo, da imajo Šoanci vedno še v svojih rokah italijanske vojake, katere so ujeli pri Amba Aladži. Koliko pa je teh jetnikov, o tem poročilo ne zna povedati ničesar.

Različne vesti.

Imenovanje pri financ. Finančni minister imenoval je davkarskega nadzornika Ernesta Rovisa višim davkarskim nadzornikom v področju primorskega finančnega ravnateljstva.

Imenovanja in premeščenja pri pošti. Pri tukajšnjem poštnem in brzojavnem ravnateljstvu imenovani so poštini vežbeniki: Alojzij Rabusin, Nikola Papasava, Herman Bernardis, Karol Ghiglianovich (Giljanovič), Henrik Rossi, Renat Lorinčič, Ivan Tutta, Josip Zentič, Alojzij Pertot, Anton Rovere, Fran Bergant, Fran Ficko, Aristid Tamanini in Ivan Botinelli. Premeščena sta: inženir Fran Unger v Pazinu k poštnemu ravnateljstvu v Gradcu in stavbarski pristav Alojzij Majstrovich iz Zadra k poštnemu ravnateljstvu v Trstu.

Gorje ti ubogi kmet, gorje! Pod tem naslovom piše „Soča“: Včeraj se je pripetil ta-le v neob kričeči slučaj! — Posestnik Jurij Trušnovec v Čepovanu št. 180. je bil poklican k goriški davkarji, ne da bi vedel, zakaj ga kličejo. Ker se je bal kazni, šel je takoj, — in tu so mu povedali, da mu je financa zaračunila 28 nč. premalo pristojbine za kuhanje žganja; te novčiče naj torej plača. — In mož je nejevoljno vzel 28 nč. in plačal (kdo plača pa njegovo pot v Gorico?!), a uradnik mu je dal nemško pobotnico na nemško-laški tiskanic. Pobotnica se glasi na ime: Georg Trusnovic zu Chiapovano. — Ali ne, da smo res „sužnji-ščavi“ v deželi! Pobotnica je v naših rokah kot dokaz o — enakopravnosti pri c. k. davkarji v Gorici! Kaj dela načelnik?!

Iz Kozelj pri Sežani nam pišejo dne 3. februarja 1896: Dne 3. t. m. raznesla se je hipoma po vsem Krasu tužna vest, da je umrl č. gospod Franjo Tomšič, dušni pastir v Kozljah.

Imenovani je bil rojen dne 13. oktobra 1819 v Laščah na Kranjskem. V mašnika je bil posvečen dne 12. septembra 1847. Pastiroval je prva

leta v Istri, in sicer na Voloskem, pri Sv. Matiji, v Sovinjaku, v Dragi pri Kozini, v Koprivi na Krasu in slednjič v Kozljah pri Sežani, kjer je služboval nad dvajset let.

Bolehal je sicer dolgo, a vendar je ljudstvo jako iznenadila vest o njega smrti; kajti maševal je še v dan pred smrtjo, to je na Svečnico. Videlo se ma je sicer, da komaj vstraja blagi starček, a ker je bil do zadnjega zelo vnet v svojem poklicu, šel je zadnjikrat maševat. Izvestno je slutil, da bode na toli lep praznik zadnjikrat v cerkvi in to ga je brezdvomno še bolj vspodbudilo k gorečnosti, kajti bil je goreč čestilec Marije Device.

Prepustiti hočem spretnišemu peresu, da popiše pokojnega vrline in osebnost njega blagi in krotki značaj. Omenim le, da je bil pokojni vzgleden duhovnik, velik prijatelj mladini in pa blag dobitnik do revežev, do cerkve in sploh do vseh, ki so iskali pri njem pomoči. Izvestno bodo premnogi plakali za predragim pokojnikom, ker o njem se lahko reče, da ni imel sovražnikov.

Bil je skromen in radodaren ter si ni nakupil posvetnega premoženja, pač pa se je previdil z dobrimi deli, koja so šla žnjim ter mu izprosila usmiljenja pred Sodnikom.

Ti pa dragi Franjo! ki gledaš že z nebeških višav na nas v to solzno dolino, izprosi nam milosti, da bi i mi zamogli tako živeti, kakor si živel Ti; kajti Tvoje srce ni poznalo hudobije in zvižanosti. Ljubil si do zadnjega vzdih svoj rod in vse, kar je pravo. — Bodi ti zemlja lahka!

Iz Ribnice nam pišejo: „Pokažite lik domače besede in misli; Biti slovenske krvi, bodi Slovincu ponos“.

Tega pesniškega vsklika menda ne pozna tukajšnje gasilno društvo, kajti „Comité“ tega društva pošilja se slovenskim vežbenikom nemško-slovenska vabila na veselico, ki se bode vršila dne 9. t. m. To ni častno za našo slovensko Ribnico. Odbor, odbor, kje je tvoj narodni ponos?! Kaj hočemo: pri nas je že tako, da vedno le tujec diktira, mi pa slušamo ponižno in pokorno, kjer bi lahko ukazovali. Žalostna nam majka!

„Mačji ples“ v Podgradu. Pišejo nam: Napad Pirancev na naše poslance razburil je vse narodne kroge. Koliko popotnih italijanskih beračev prihaja k nam in naš narod sprejema usmiljeno vsakega. A oni so tako surovo napali naše narodne prvake! — Znano Vam je, da je „osliček“ urednik o času deželnozbornskih volitev potoval skozi Podgrad in pustil nekoliko „masla“ našim narodnim odpadnikom. Od takrat so ti kupljeni junaci največji protivniki hrvatsko-slovenski stranki. Gnjusno je bilo videti, kako so se veselili nad divjim junaštvom Piranskim; a njihovo nepošteno veselje doseglo je vrhunec, ko so zvedeli, da je samovoljna italijanska večina uničila izvolitev naših poslancev, gospodov Jenka, Mandiča in Kozulića. V žolč bi moral omočiti svoje peró, da dovoljno ožigosam njihovo črno početje! Od kod izvira vse to? V čast poštenega naroda našega okraja bodi rečeno, da ni to delo domačinov; je sicer nekoliko zapeljanih naših bratov med njimi, ali ti se držé bolj od zadaj. Prvenstvo pri tem delu ima znano „vreteno“, v prvi vrsti pa znana „mačji koncipijent“ in „mačji tajnik“. Njihov gospodar sicer pri vsaki priliki povdarja svojo odločno narodnost, a mirno gleda na vse, kar počenjajo njegovi pisarji. Znani so mu izdajalski pamfleti njegovega „mačjega osobja“; znano mu je, ne več tajno, nego sedaj že javno rovanje koncipijenta proti narodni stranki; znano mu je, da je on glavni sourednik pri „mačji“ novini. On vse to vidi in molči! Za to že njegov drugi pisar „mačji tajnik“ javno govori: „Sadá smo oci odprli, sadá nečemo vise Kranjci, nego Istrijani“. Koliko je še razlike med C. Martinolichem in temi ljudmi? Govoré nekateri, da nima njihov gospodar iz znanih vzrokov nobene moči nad njimi; drugi zopet govore, da je popolnoma sporazumljen z njihovim delovanjem, ter da se samo skriva za njihovim hrbtom. Na vsaki način, dolžnost je narodne stranke, da ž njim napravi obračun.

Pred nami stoji najnovejšje njihovo delo. Eno bodočih sobot nameravajo napraviti „veliki“ ples, in sicer, kakor trosijo njihovi agenti, bode ta ples v proslavo uničenja volitve našega poslanca gosp. Slavojca Jenka. „Mačji koncipijent“ prevzel je nalogo primamiti inteligenco k temu „mačjemu plesu“, „mačji tajnik“ pa boljše posestnike. Med narodom

nastalo je živo zanimanje, a povsod odmeva znani glas podgrajskih žilavih in poštenih občanarjev: „k mačjemu plesu“ nikdar! Pač pa se širi povsod veselo nagajanje, da bodo znani šepavci plesali prvo „mačjo polko“.

Kakor vidite, pri nas je že začela volilna borba, za sedaj z „mačjim plesom“. O njegovem uspehu in o udeležbi pri istem sporočim Vam natanjko!

Juha za ubožce sv. Jakobškega okraja. Neko-liko dni je tega, od kar je baronesa Angelika Reinelt izročila potom ces. namestnika viteza Rinaldinija št. Jakobškemu župniku preč. g. Hrovatinu svoto 1000 gld. v namen, da bi dal župnik vsak dan razdeliti tečne juhe med ubožce tam-šnjega okraja. Preč. župnik je to željo izpolnil brzo, kajti od predvčerajšnjem že dobiva okolo 100 ubožcev omenjenega okraja dobro juho. Isto delé vsak dan od 12. do 1. ure pop. v gostilni „All' Operaio“ (campo S. Giacomo).

Pevsko društvo „Volesila“ v Škodnju vabi na veselico s plesom, katera bo v nedeljo dne 9. februarja 1896. v novi odlični dvorani restavracije „Panorama“ s sodelovanjem novo ustanovljenega mešanega tamburaškega zbora. Razpored 1. * * * „Vienac hrvatskih nar. popevaka“, udara tamburaški zbor. 2. Volarič: „Ti osrečiti je hoti“, zbor. 3. * * * „Lepa naša domovina“, udara tamburaški zbor. 4. S. Gregorič: „Velikonočna“ deklamacija, deklamuje g. Dragica Gregorič. 5. * * * „Pri zibelji“, udara tamburaški zbor. 6. J. Leban: „Venček“, zbor. 7. * * * „Hrvatsko narodno kolo“, udara tamburaški zbor. 8. * * * „Brati ne zna“, burka v 1 dejanji. 9. Farkaš: „Sretan imendan“, udara tamb. zbor. 10. Volarič: „Čolnčku“, čet-verospev. 11. * * * „Kuplet“, izvršuje ena oseba. Ples pri katerem svira domača godba. Vstopnina k veselici 30 nvč., k plesu 40 nvč. za osebo. Sedeži 10 nvč. Pričetek ob 5 pop. in konec ob 4. uri zjutraj. K obilni udeležbi uljudno vabi Odbor.

Pevsko društvo „Adrija“ v Barkovljah priredi v soboto dne 15. t. m. na Greti svojo veselico s petjem, igro in plesom. — Program priobčimo svoječasnó.

Telovadno društvo „Sokol“ v Postojni vabi na maskarado, ki jo priredi dne 15. februarja 1896. v zgornjih prostorih „Narodne gostilne“ v Postojni. Začetek ob 8. uri zvečer; svirala bo Postojnska godba na lok. Ustopnina za ude 1 krono za osebo, 2 kroni za rodbino, za neude 2 kroni za osebo, 3 krono za rodbino. Ustop je dovoljen le proti vabilu. Odbor.

Novačenje. C. kr. namestništvo v Trstu ob-javlja, da se bode letos vršilo novačenje v posamičnih okrajih v tem-le redu: A) v Trstu: dne 2., 3., 4., 5., 6., 7. in 9. marca. — B) v pokne-ženi grofiji Goriski in Gradiščanski: v Gradiški dne 2. in 3. marca; v Korminu dne 4. in 5. marca; v Gorici (mesto) 6. in 7. marca; v Go-rici (okolica) 9., 10., 11. in 12. marca; v Ajdov-ščini 13. in 14. marca; v Kanalu 16. in 17. marca; v Tolminu 18., 20. in 21. marca; v Bolcu 23. marca; v Cerknem 26. marca; v Sežani 10. in 11. aprila; v Komnu 13. in 14. aprila; v Tr-žiču 22. in 23. aprila; v Červinjanu 24., 25. in 27. aprila. — C) v mejni grofiji Istri: v Kopru dne 11., 12., 13. in 14. marca; v Pulju 16., 17., 18., 20. in 21. marca; v Labinu 23. in 24. marca; na Voloskem 26., 27. in 28. marca; na Krku 30. in 31. marca; v Čresu 2. aprila; v Lošnju 7. aprila; v Motovunu 8., 9. in 10. aprila; v Rovi-nju 9. aprila; v Pazinu 11., 13. in 14. aprila; v Poreču 11. in 13. aprila; v Buzetu 15., 16. in 17. aprila; v Bujah 15. in 16. aprila; v Piranu 18. in 20. aprila ter v Podgradu 20. in 21. aprila.

Zabranjeno uvažnje prascev. V južni Ogerski pojavila se je v raznih komitatih neka kuga med prasci. Ti komitati so: Bekes, Kolosz, Szilágy, Tolna in Torontal, a ista bolezen med prasci po-kazala se je v okolici med Baja, Pančovo in Veršcem. Tržaško namestništvo objavlja, da je do daljne na-redbe prepovedano uvažati prasce iz omenjenih krajev na Primorsko.

Sejmi na Goriškem in v Istri tekom febru-varja. V sedanjem mesecu bodo sejmi na Primor-skem: v Ogleju dne 18., v Sežani 12., v Sv. Lu-ciji pri Tolminu 14., v Bazovici 20., v Vipavi zadnji predpustni ponedeljek, v Štiju 24., v Di-vači 26., v Kanalu 29. — V Istri: v Grižnjani v

ponedeljek po 3. (dne 10.), v Osoru 13., v Žminju 13., v Kanfanaru 14., v Črnomkalu 14., v Košte-lirju 14., v St. Mateju pri Žminju dne 24.

Nadina Slavjanska. V Zagrebških listih či-tamo, da priredi Nadina Slavjanska v kratkem dva koncerta v dvorani „Sokolove“ zgradbe. Prvi koncert bo v ponedeljek dne 10. t. m., drugi dne 14. t. m. Od nanašnjega dne (6.) naprej pro-dajajo se ustopnice pri tvrdki Fran Ks. Hribar, Zagreb, Ilica 28. Cene so: Cerkle-sedež 3 gld., sedeži v prvih šestih vrstah 2 gld., v ostalih vr-stah in na galeriji 1 gld. vstopnina 50 novč., za vseučilišnike in dijake 30 nč.

Srebrne desetice. Minister financ je odredil, da morajo državne blagajne vsprejemati tudi take srebrne desetice, ki so že zelo oguljene. Seveda bo de blagajnam razsoditi, da-li je dotični denar izbrusen vsled dolgoletnega prometa, ali pa je bil izbrusen navlašč. V poslednjem slučaju seveda blagajne ne sprejmó takega denarja, istotako ne luknjičastega.

Nesreča v cerkvi. Minole nedelje se je v mestu Mauleuvrier na Francozkem med božjo službo podrl strop ter zasul nad 100 ljudij. Šest izrekli so mrtvih, vsi drugi so več ali manj hudó ranjeni.

Sodnijsko. Predvčerajšnjem bila je pred tu-kajšnjim sodiščem razprava proti 24letni brezpo-selni Mariji Kontel iz Kala, okraja Postojnskega, obtoženi hudodelstva goljufije in prestopka krive objave. Kontel je ženska, ki je poskusila že nekaj sveta, posebno po Italiji se je klatila in tam si je priučila lepo italijansko narečje. Vsled tega pričela je slepariti ljudi, češ, da je jako bogata dama iz Toskane. Ker je bila opravljena jako elegantno in je imela dober jezik, oškodovala je v Trstu dve ženski za znesek, ki ga bi bila mo-rala plačati za hrano in stanovanje. Gospo Danesi, ulica Molin Piccolo hšt. 1, oškodovala je za 120 gld., gospo Ilinčič, ulica Valdirivo 11, pa za 6 gld. 80 nč. Pri obeh stanovala je Kontel pod iz-mišljenim imenom. Sodišče jo je obsodilo na šest mesecev težke ječe.

Koledar. Danes (6.): Dora (Rotija), dev. muč.; Amand, škof. — Jutri (7.): Romald, opat; Rihard, kralj. — Zadnji krajec. — Solnce izide ob 7. uri 22. min., zatoni ob 5. uri 7 min. — Toplota véeraj: ob 7. uri zjutraj 4 stop., ob 2 pop. 8.5 stop. C.

Najnovejše vesti.

Dunaj 5. Véeraj bilo je v cesarskem dvoru vojaško posvetovanje pod predsedništvom Nj. Vel. cesarja. Posvetovanja udeležili so se: vojni mini-ster Kriegerhammer nadzornika vojaštva podmaršala Schönfeld in Windischgraetz ter načelnik gene-ralnega štaba podmaršal Beck.

Madrid 5. Maršal Martinez Campos došel je véeraj semkaj. — Iz Havane poročajo, da je ko-njištvo generala Marina pri San Antonio pobilo predstražo upornikov, stoječih pod poveljstvom Maksima Gomeza. V tej bitki padlo je 20 upor-nikov, mnogo njih bilo je ranjenih. Gomezove čete se niso mogle zjediniti s četami vodje Macea.

Madrid 4. Službeno poročilo iz Havane jav-lja o dveh praskah španjskih vojakov z uporniki. Poslednjih je nekaj padlo. Ustaši vrgli so pri San Felipe železniški vlak iz tira. V vlaku bilo je nekaj španjskih vojakov, ki so razkropili upor-nike. Na obeh straneh jih je nekoliko padlo.

Sredec 5. Dva tukajšnja lista zatrjujeta, da je ruski car vsprejel kumstvo (boterstvo) pri prestopu princa Borisa k pravoslavju ter da bo de carja za-stopal bržkone koji ruski general. Nekaj meščanov odpotuje s posebnim vlakom carjemu zastopniku nasproti. — V vseh mestih delajo velike priprave za slovesnosti o prekrščenju Borisa.

Trgovinske brzojavke.

Budimpešta. Pšenica za je-on 7.20—7.21 Pšenica za spomlad 1896 7.03 — do 7.04. Oves za spomlad 6.04—6.06 — Rž za spomlad 6.52—6.53 Kozuza za oktober — — maj-juni 1896 4.37—4.38 Pšenica nova od 78 kil t. 7.10—7.20 od 79 kil t. 7.15—7.25. od 80 kil t. 7.20—7.30 od 81 kil. t. 7.25—7.40 od 82 kil. for 7.40—7.45. — Ječmen 5.40—7.80 prosa 6.00—6.40.

Pšenica stalna; prodaja 35.000 mt. st. po visokih cenah. Vreme: mrzlo.

Praga. Nera niranit sladkor f. 15.15. —, za maj 15.45. Oktober-december 14.15. Mirno.

Praga. Centrifugal novi, postavljen v Trst sé carino vred odpošiljatev procej f. 32.50—32.75 Concasse 33.50—33.75 Četvorni 34.50—34.75. V glavah (sodih) 35. — 35.25 jako stalno

Batavia. Kava Santos good average za februar 81.25, za juni 77.25.

Hamburg. Santos good average za mare 64.75 za maj 63.75. za september 60.25 Mirno.

Dunajska borza 5. februarja 1896

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju . . .	101.05	101.05
„ „ v srebru . . .	101.10	101.20
Avstrijska renta v zlatu . . .	122.55	122.55
„ „ v kronah . . .	101.50	100.50
Kreditne akcije . . .	378.75	381.60
London 10 Lst.	121.20	121.15
Napoleoni	9.61	9.62
30 mark	11.84	11.84
100 italj. lir	44.15	44.20

ŽELEZNIŠKI VOZNI RED.

a) Južna železnica (Postaja južno železnice.)

Od dne 1. decembra 1895.

ODHOD:

7.50 predp.	brzovlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.25	brzovlak v Nabrežino, Benetke, Rim.
9.—	omnibus v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.
9.55	poštni vlak na Dunaj, zveza s Pešto in Zagrebom.
2.10 popol.	omnibus v Kormin.
4.40	omnibus v Nabrežino, Videm, Rim.
6.20	poštni vlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.—	brzovlak na Dunaj, zveza s Pešto, Reko—Gorico in Korminom.
8.10	mešani vlak do Mürzzuschlaga.
8.45	mešani vlak v Nabrežino, Videm, Rim.

DOHOD:

6.48 predp.	mešani vlak iz Mürzzuschlaga, Beljaka, itd.
7.30	mešani vlak iz Milana, Vidma, Nabrežine.
8.40	brzovlak iz Kormina,
9.25	brzovlak z Dunaja.
10.20	poštni vlak z Dunaja, zveza z Reko.
10.35	brzovlak iz Rima, Benetk.
11.19	omnibus iz Rima, Benetk, Nabrežine.
5.40 popol.	poštni vlak z Dunaja.
7.36	omnibus iz Verone, Kormina, Nabrežine.
8.51	brzovlak iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežine; — z Dunaja zveza z Reko.

b) Državna železnica. (Postaja pri sv. Andreju)

Od dne 15. septembra 1895.

ODHOD:

6.30 predp.	v Herpelje, Ljubljana, Dunaj, Beljak.
8.35	v Herpelje, Rovinj, Pulj.
4.40	v Herpelje, Divačo in Pulj.
7.30	brzovlak v Pulj, Divačo, Beljak na Dunaj.

Lokalna vlaka ob praznikih:

2.20 popol.	v Divačo
4.19	v Boršt.

DOHOD:

8.05 predp.	iz Herpelj.
9.50	iz Pulja, Rovinja.
11.15	iz Herpelja, Ljubljano, Dunaja.
7.05 popol.	iz Pulja, Kovinga, Dunaja, Ljubljano, Divače.
9.45	brzovlak iz Pulja, Rovinja.

Lokalna vlaka ob praznikih:

7.29 popol.	iz Boršta.
9.35	iz Divače.

Za svojo, na veliki in zeló živahni cesti Trst-Reka stoječo hišo in gospo-darska poslopja iščem **najemnika**, ki bi hotel vzeti v **zakup** tudi krčmo in ki bi imel **dovoljna sred-stva** in sposobnosti za ustanovitev **prodajalnice** z mešanim blagom in deželnimi pridelki na drobno in debelo.

Pripravljen sem v prvem letu vdeleževati se tega podjetja z delom in denarjem.

Radi svoječasne preselitve na Dunaj pro-dam tudi vse posestvo, ležeče blizu svetovno znani škocjanskih jam, proti plačilu na deset-letne obroke.

Aleksander Mahorčič,
Matavun pri Divači.

Josip Pizzarello

mehanik

izvršuje vsakoršne poprave živalnih strojev in dvokoles. Prodaja nove in rabljene živalne stroje in dvokolesa.

Via Madonna del mare št. 4, uhod via Fontanone,
vátrio 2. h t. 1

Liniment. Capsici comp.

s sidrom

iz Richterjeve lekarne v Pragi.

pripoznano izvrstno, bolečine blažéče mazilo; dobiva se po 40 nvč., 70 nvč. in 1 gld. po vseh la-karnah. Zahteva naj se blagevoljno to splošno pri-ljubljeno domače sredstvo a kratko kot

Richterjev liniment s „sidrom“

ter naj se previdnostno vsprejmejo le take stekle-nice kot pristne, ki imajo znano varstveno

znamko „sidro“
Richterjeva lekarna
„Pri zlatem levu“ v Pragi.

